בד א מיי׳ פ״ה מהל׳

"ד סימן רטז סעיף א:

בה ב מיי שם הלי יד טוש"ע שם סעי" ב: בו ג מיי שם הלי טו

:טוש"ע שם סעי ג

טוש"ע י"ד סימן רכ סעיף

בח ה מיי׳ שם הלי יב

מוסף רש"י

נתחלפו בפירות אחרות ודבר שלא בא לעולם

ודבר שלה בה לעולם הוה, ובגידוליהן. שנטען

והגדילו (לעיל מז.). שאת נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד

החג. כגון דקאי באדר ואמר קונס תהא הנאתי עליך מאכל ומשקה עד

הפסח אם תלכי לבית אביך מכאן עד החג עד סוכות

(לעיל טו.).

קונם הן לפי. קונס הן על אסור בחילופיהן.

טוש"ע שם סעיף

בותבר' קונם פירות האלו עלי קונם הן על פי קונם הן לפי

אסור בחילופיהן ובגידוליהן. משום דכיון שפרט הדברים הנאסרים

עליו שוינהו עליה כהקדש ומש"ה מתסר בחילופיהן ובגידוליהן כי

היכי דחלופי הקדש וגדוליו אסירי דלא דמי לנודר סתם מן התאנים

לעיל מז. נב: לקמן נט.,לעיל טו., ג) רש"א מ"ז,

הגהות הב"ח

(מ) במשנה שאיני חוכל כל"ל וכן בכל העמוד: (ב) רש"י ד"ה מותר וכו' עד הפסח הס"ד ולח"כ מ"ה אסור לאכול ולהתכסות אחר הפסח אפילו אחר הפסח וכו' מכל

פירוש הרא"ש

מתני' מונם פירות האלו מתניי קונט פיו זו המתני עלי כו' אסור בחילופיהן ובגידוליהן. אס החליפן לכתחלה אסור המחליף נכנחונה מסות ההנחנין. בדמיהן מדרבנן אסרו דמי כל אסורי הנאה וגדולי קונם אסורים כגדולי הקדש והוא הדין אפי׳ לא אמר אלו דכיון דאמר קונם ולא הזכיר אכילה אסר ונח הזכיר חכינה חסר עלמו בחלופין וגדולין והא דקאמר אלו משום דבעי למימר ובגידוליהן דאי אסר עצמו בכל הפירות מאי נפקא מיניה בגידולין של אלו בלאו הכי אסר עלמו נולו בכלו הפירות שבעולם אי לאו דאמרי בגדולין קודם שהגיעו לכלל פירות: שאני שהגים וככני פירות: באנ אוכל שאני מועם כו'. דלא אסר עליו אלא אכילה וטעימה מהס: אבל בדבר שאין זרעו כלה. כגון בצלים וכיוצא בהס אפילו גדולי גדולין הוו כמו גוף האסור כיון שאין הזרע כלה: קונם מעשה ידיך עלי. אסר כל מה שהיא עושה ומכינה לו לאכול ואם נטעה אילן הגידולין לסורין: שאת עושה איני אוכל עד הפסח כו' מותר לאכול ולהתכסות אחר לאכול ולהתכבות אחר הפסח. שלא לאסר על עלנו הפסח ולא לאמרינן עד הפסח ולא לאמרינן עד הפסח ולא לאמרינן עד אלו עד שואה אבל אימור אסר הולכת את לבית אסר הולכת את לבית אסרין עד החנ. היה עומר החג ואסר עליה לבית אביה עד החג:

בותנר' בדבר שורעו כלה. בקרקע וגדל כגון חטה וכיולא בה דהיינו גידולין גמורין: אבל בדבר שאין זרעו כלה. כגון השומים והבללים שחינו כלה בקרקע חלח שרבה וגדל בגופו: אפילו גידולי גידולין אסורין. דכגופייהו דמו: מעשה ידיך עלי. ונתנו לה פירות

בשכר מעשה ידיה הואיל ואמר עלי אסור בחילופיהן וכו' אבל כי אמר שאיני טועם משמע מהן גופן איני טועם הלכך מותר בחילופיהן ובגידוליהן אם זרעו ולמחו: שאת עושה חיני חוכל עד הפסח. דחמר הכי קונם עלי מה שאת עושה שאיני אוכל ממעשה ידיך עד הפסח או שאמר קונם שאת עושה שאיני מתכסה מכל מלאכתך עד הפסח: מותר לאחר הפסח. שהרי לא נדר מכל מה שתעשה אלא עד הפסח (כ): אפי׳ אחר הפסה אסור. לאכול ולהתכסות מכל שעושה לעולם שהרי לא קבע בו זמן: היה עומד באדר ואמר קונם שאת נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך מעכשיו עד החג הלכה לפני הפסח אסורה בהנאתו עד הפסח: הלכה

מתני' 🌣 "קונם פירות האלו עלי קונם הן על פי קונם הן לפי אסור בחילופיהן ובגידוליהן (מ) בשאני אוכל ושאני מועם מותר בחילופיהן ובגידוליהן בדבר שורעו כלה אבל בדבר שאין זרעו כלה אפילו גידולי גידולין אסורין יהאומר לאשתו קונם מעשה ידיך עלי קונם הן על פי קונם הן לפי אסור בחילופיהן ובגידוליהן שאני אוכל שאני מועם מותר בחילופיהן ובגידוליהן בדבר שזרעו כלה אבל דבר שאין זרעו כלה אפילו גידולי גידולין אסורין ישאת עושה איני אוכל עד הפסח שאת עושה איני מתכסה עד הפסח עשתה לפני הפסח מותר לאכול ולהתכסות אחר הפסח שאת עושה עד הפסח איני אוכל ושאת עושה ער הפסח איני מתכסה עשתה לפני הפסח

אסור לאכול ולהתכסות אחר הפסח יהשאת נהנית לי עד הפסח אם הולכת את לבית אביך עד החג הלכה לפני הפסח אסורה בהנאתו עד הפסח לאחר

בכל איסורי הנאה שחילופיהם אסורים למחליף עלמו וכמו שכתבתי למעלה. ובודאי אי טעמא דחילופיהן

ומן הענבים שכיון שלא פרט ואסר

עליו כל המין לא עשאם עליו הקדש

שלה נתכוון אלה מאכילת אותו מין

ומש״ה לא מתסר בחילופיהן ובגידוליהן

אלא בפורט כי הכא דאמר פירות

האלו. והוא הדין נמי דאם אמר פירות

מקום פלוני או פירותיו של פלוני

דכיון שייחד הרי הוא כפורט ואסור

בחילופיהן ובגידוליהן וכמו שנפרש

במשנה שלפנינו בס"ד. וכי תימא היכי

אמרינן דמאי דמתסר בחילופיהן

ובגידוליהן משום פורט הוא והא בעי

רמי בר חמא לעיל בפ׳ השותפין (דף

מו.) קונס פירות האלו על פלוני מהו

בחילופיהן וספיקיה דרמי בר חמא

הוא אי טעמא דמתניתין משום כוונת

הנודר הואי הלכך דוקא נודר אסור אבל מודר לא או דלמא דלאו משום

כוונת הנודר הוא אלא משום

דחילופיהן כגידוליהן דמו והוא הדין

תוםפות

קונם פירות האלו עלי. ולא גרסי' פירות ולה גרסי פירות הלו: אסור בחילופיהן ובגידוליהן. דכיון דהזכיר קונם סתם ולה הזכיר הכילה הסכ עלמו בין בחילופיהן בין בגידוליהן: שאני אוכל שאני מועם. לא אסר עלמו אלא בגוף נת מסור ענמו מנמ כגוף: הפירות: בדבר שזרעו בלה. הגיקולין הוו כגוף מחר: אבל בדבר שאין נידולין אסורין. כגון כללים שאין הבצל כלה אלא מוסיף אחרים עליו הלכך גידולין כגופן: האומר לאשתו קונם מעשה ידיך. פי׳ אם תעשה לי מאכל אסור בחלופיהן אם הכינה לו מאכל והחליפן בפירות: בגידולין. פי׳ נפירות: בגידולין. פי׳ בפירות: פירות שלקח מן בגידולי פירות שלקח מן החליפין: שאני זליפין. שלא אסר עלמו אלא מהם אבל בדבר שאין זרעו כלה אסור בגידולי גידוליהן ומשכחת לה כגון שנטע אילן או ורע דבר שחין זרעו כלה עליהן דהיינו כמו מעשה ידיה והלכך גידולי גידולין אסורין בדבר שאין זרעו כלה אבל בדבר שזרעו כלה הגידולין לסורין וגידולי גידולין מוסרין: קונם שאת עושה איני אוכל טד הפסח. ממה שאמ עושה ואשמועינן דלא מימא דה״ק איני אוכל מכל מה שתנושה נול החתח

כגידוליהן דמו לאו דוקא באומר אלו דבכל איסורי הנאה נמי אסירי חילופיהן וכיון (להאי או דלמא) דאלו לאו דוקא כי נימא נמי דמשום כוונת הנודר הוא משמע דאלו לאו דוקא דהוא הדין באוסר בכלל דהא רמי בר חמא לא אסתפק באלו אי דוקא אי לאו דוקא יש לי לומר דלעולם אלו דוקא ואפילו נימא דטעמא משום דחילופיהן כגידוליהן דמו משום דההוא טעמא לא סגי אלא לאסרן על המחליף עלמו אבל לאסרן לאחר לא ומתני׳ פסיק ותני אסור בחילופיהן ובגידוליהן אפילו החליפן אחר והאי איסורא על כרחיך משום אלו הוא דהא חלופי איסורי הנאה כשהחליפן אחר לא אסירי ורמי בר חמא לעיל הכי קאמר פשיטא לי דכשהחליפן אחר משום אלו ממסר הלכך דוקא נודר אסור אבל מודר לא מיהו הא מיבעיא לי החליפן הוא אי מתסרי חליפין דוקא משום אלו דנימא דדוקא גבי נודר אבל מודר לא כי היכי דאמר כשהחליפן אחר או דלמא נהי דבשהחליפן אחר אסירי דוקא משום אלו כשהחליפן הוא לא לריך אלו דטעמא משום דחילופיהן כגידוליהן דמו לא שנא נודר ול"ש מודר ודקתני תנא אלו משום החליפן אחר נקט ליה דבלאו אלו לא מתסר בחילופיהן. כן נראה לי וכבר כתבחי מזה למעלה [בבי]: שאני אוכל שאני טועם מותר בחילופיהן ובגידוליהן. דנהי דשאני אוכל שאני טועם מפיש איסורא אפי׳ הכי לא מיחסר בחילופיהן ובגידוליהן דהא כי אכיל חליפין וגידולין לא טעים הנהו פירות דאסר עליה: בדבר שורעו כלה אבל דבר שאין ורעו כלה אפי׳ גידולי גידולין אסורין. אכולה מתני׳ קאי. וה"ק מאי דאמרי׳ ברישא אסור בגידוליהן דמשמע דוקא בגידוליהן מתסר אבל בגידולי גדולין שרי הני מילי בדבר שזרעו כלה דבכי האי גוונא נהי דבגידולין ראשונים מיחסר דאע"ג דליכא מידי ממאי דאסר בגידולין דהא זרעו כלה אפיי הכי לא גריעי גידולין מחליפין דחליפין נמי אע"ג דלית בהו מידי ממאי דאסר עליה אפי׳ הכי אסירי מיהו בגידולי גידולין שרי דכיון דגידולין בדבר שזרעו כלה כחליפין דמו כי היכי דחליפי חליפין מותרין כדמוכח לעיל בהשותפין [m:] גבי מכרן וקדש בדמיהן מקודשת ה"נ גידולי גידולין שרי ומש"ה קתני ובגידוליהן דמשמע אבל גידולי גידולין לא משום דמיירי בדבר שזרעו כלה. וכן נמי סיפא דשאני אוכל שאני טועם מותר בחילופיהן ובגידוליהן דוקא בדבר שזרעו כלה אבל דבר שאין זרעו כלה בין ברישא בין בסיפא אפילו גידולי גידולין אסורים משום דכיון דאין זרעו כלה הרי בגידולי גידולין הללו מעורב בהן מן האיסור הראשון ונדרים הוה להו דבר שיש לו ממירין כדאמרי׳ בגמרא [נט.] וכל דבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל [ביצה ג.:]: האומר לאשחו קונם מעשה ידיך עלי וכו' אסור בחילופיהן ובגידוליהן. אשתועינן רבותא דמייחד פירותיו של פלוני כי הכא דייחד מעשה ידי אשתו כאומר אלו דמי ומתסר בחילופיהן ובגידוליהן. ולא תקשי לך מעשה ידיה דבר שאין בו ממש הוא דאיכא לאוקמה באומר קונם ידיך למעשיהם אי נמי מעשה ידי אשתו לאחר שתעשה דבר שיש בו ממש הוא. מיהו כתב הרב רבי יונה ז"ל דלא מתסר אלא בכנגד מעשה ידיה שאם אשתו טחנה ואפתה ומכרה לחם להיות מעות שכנגד טחינה ואפיה שלה ודכנגד חטים שלו: שאני אוכל שאני טועם מוחר בהילופיהן ובגידוליהן. בהך סיפא נמי אשמועינן רבותא טפי ממתניתין קמייתא דאע"ג דאמר אלו כיון דאסיק דבוריה שאני אוכל שאני טועם מותר בחילופיהן ובגידוליהן דהא מעשה ידי אשתו כאלו דמי וכדכתיבנא ואפילו הכי קתני עלה שאני אוכל שאני טועם מותר בחילופיהן ובגידוליהן דשאני אוכל שאני טועם לא מסתייה דלא מפיש איסורא לגבי חליפין וגידולין כי לא אמר אלו דאדרבה שרי בהו כי אמר אלו משום דבחליפין וגידולין ליכא טעמא דאיסורא הלכך כי אסיק דבוריה שאני אוכל שאני טועם למשרינהו אתא. והיינו רבותא דהאי שאני אוכל דהך מתני' טפי משאני אוכל דמתני' קמייתא דשאני אוכל דרישא לא קאי אאלו וראי' לדבר בפרק הנודר מן המבושל (לעיל דף נב:) בעי למפשט בעיין דשאני אוכל דוקא מדקתני מותר בחילופיהן ובגידוליהן דמשמע הא ביולא מהן אסור ואם איתא דשאני אוכל דרישא קאי אאלו היכי פשטינן מינה שאני הכא דאמר אלו אלא ודאי כדאמרן: שאם עושה איני אוכל עד הפסח וכו' מוסר לאכול ולהסכסום לאחר הפסח. דלא מספקינן דלמא עד הפסח קאי על שאת עושה ואיני אוכל לעולם קאמר דאי הכי הוה ליה למימר שאת עושה עד הפסח איני אוכל כדקחני סיפא ומדלא קאמר הכי משמע דעד הפסח אאכילה קאי (נמי) שאם נהנים לי עד הפסח וכו'. הך מתני' פרישנא לה לעיל בפרק ואלו מותרין (דף טו.) לרב יהודה כדאית ליה ולרב נחמן כדאית ליה:

סכי: שאת נהגית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד החג. עומד צחודש אחד לפני הפסח ואמר קונס שלא סהא נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד החג. עומד צחודש אחד לפני הפסח ואמר קונס שלא סהלים לנית אציה: